

ขลุ่ยที่ดี

นำเสนอเมื่อ : 3 พ.ย. 2552

ลักษณะของขลุ่ยที่ดี

ขลุ่ยที่ดีนอกจากควรทำมาจากไม้ไผ่แล้ว ควรพิจารณาสิ่งอื่นๆประกอบด้วยกัน คือ

1. เสียง ขลุ่ยที่จะใช้ได้นั้น เสียงต้องไม่เพี้ยนตั้งแต่เสียงต่ำสุดจนถึงเสียงสูงสุด คือทุกเสียงต้องห่างกัน 1 เสียง ตามระบบบันไดเสียงของดนตรีไทย เสียงคู่แปดจะตองเท่ากัน เสียงเลียน หรือนิวคองจะต้องตรงกัน เสียงแท เสียงตองโปร่ง ใส มีแกวเสียงไม่แหบพร่า หรือ แตก ถ้าเล่นในวงดนตรีที่มีเครื่องดนตรีที่เสียงตายตัว เช่นระนาดหรือ หมอง จะต้องเลือกขลุ่ยที่มีระดับเสียงเข้ากับเครื่องดนตรีเหล่านั้น

2. ลม ขลุ่ยที่ดีจะต้องกินลมน้อย ไม้หนักแรงเวลาเป่า ซึ่งจะทำให้ระบายลมได้ง่าย

3. ลักษณะของไม้ที่นำมาทำจะต้องเป็นไม้ที่แก่จัด หรือ แห้งสนิทโดยสังเกตจากเสียงของไม้ ควร

เป็นเสียงละเอียดที่มีสีน้ำตาลแก่ค่อนข้างดำ ตาไม้เล็กๆ เนื้อไม้หนาหรือบางเกินไป คือต้องเหมาะสมกับประเภทของขลุ่ย ว่าขลุ่ยอะไร ในกรณีที่ไม้ไผ่แก่จัดหรือไม้แห้งสนิทเมื่อทำแล้วในระยะหลังจะแตกร้าวได้ง่าย เสียงจะเปลี่ยนไปและมอดจะกัดกินเสียหาย

หากควรทำจากไม้สักทอง ไม้มีขุย หรือขนแมวขวางทางลมการใส่ดากต้องไม่ชิดหรือห่างไม้

ไผ่ซึ่งเป็นตัวเลขาขลุ่ยจนเกินไป เพราะถ้าใส่ชิดจะทำให้เสียงทึบ ตื้อ ถ้าใส่ห่างจะทำให้เสียง โว่ง กินลมมาก นอกจากนี้การหยอดซี่ผึ้งที่ดาก ต้องทำอย่างประณีต ละลายซี่ผึ้งให้ไหลเขาไปอุดช่องว่างที่ไม่ต้องการรอบๆดาก ให้เต็มเพื่อไม่ให้ลมรั่วออก

รูต่างๆบนเลขาขลุ่ย จะต้องเจาะอย่างประณีตขนาดความกว้างของรูต้องเหมาะกับขนาดของไม้ ไม้กว้างเกินไป

ขลุ่ยในสมัยโบราณรูต่างๆที่นิ้วปิดจะต้องคว้านด้านในให้ไว้ คือผิวด้านในรูจะกว้างกว่าผิวด้านนอก ซึ่งจะทำให้เสียงของขลุ่ยกังวานดียิ่งขึ้น แต่ในปัจจุบันไม่ได้คว้านภายในรูเหมือนแต่ก่อน อาจจะเนื่องมาจากความเอาใจใส่ของคนทำขลุ่ยน้อยลง ทำให้เห็นแค่ว่าภายนอกเหมือนขลุ่ยเท่านั้น

ลักษณะประกอบอื่นๆ เช่นสีผิวของไม้สวย ไม้มีตำหนิขีดข่วน ไม้คดงอ เกลายได้สวยละเอียด

แต่สิ่งเหล่านี้ไม่มีผลกระทบต่อเสียงของขลุ่ยแต่อย่างใด เพียงนำเสนอเพื่อเลือกขลุ่ยได้ถูกใจเท่านั้น